

Πηγαίνουμε σε...
Κρετάρτο η αυθαίρετη διαγραφή.

Την προηγούμενη εβδομάδα μάθαμε ότι, μέσα στην τελευταία δεκαετία, το συνδικάτο μιας ΔΕΚΟ εισέπραξε από την επιχείρηση περίπου 32 εκατομμύρια. Έπαιρνε κάποιες 100δες χιλιάδες το χρόνο, ποσό που από το 2005 δεκαπλασιάστηκε, έγινε δηλαδή σχεδόν κανονική διανομή κερδών. Πες μου τώρα, πρόχειρα, δέκα επιχειρήσεις που έχουν 32 εκατομμύρια κέρδη μετά φόρων. Ναι, δεν είναι εύκολο, είμαστε μικρή χώρα. Μάθαμε επίσης ότι στη ΓΓΑ λειτουργούν 97 επιτροπές, 50 οργανωτικές επιτροπές και 146 σχολές προπονητών. Ότι υπάρχουν επιτροπές για διοργανώσεις που δεν έγιναν ή που έγιναν αλλά συνεχίζουν να λειτουργούν μετά τη λήξη τους. Με εργαζόμενους που συμμετέχουν και σε 5 αμειβόμενες επιτροπές, με αποδοχές τριπλάσιες από τους μισθούς τους. Αυτές οι καμιά 25οαριά επιτροπές, αν συνυπολογίσουμε και του ΟΠΑΠ, στοιχίζουν μερικά εκατομμύρια σε κόστος, πόσο ακριβώς δεν ξέρουμε γιατί πολλές αρνούνται να δώσουν στοιχεία. Μόνο μια επιτροπή Ελλήνων ολυμπιονικών, ή κάπως έτσι, το διάστημα 2005-09 είχε κόστος 3,5 εκατομμύρια. Μάθαμε ακόμα για εκπροσώπους σωματείων διορισμένους στα Δ. Συμβούλια ασφαλιστικών ταμείων, που παίρνουν 65.000 οδοιπορικά για να συμμετέχουν στις συνεδριάσεις τους. Δηλαδή πέρα από το μισθό τους, πέρα από τα επιδόματα, πέρα από τα έξτρα, υπερωρίες, εκτός έδρας, πέρα από την αμοιβή για τη συμμετοχή στα Δ.Σ., παίρνουν και 65.000 οδοιπορικά. Δηλαδή εργαζόμενοι έχουν αποδοχές μερικές εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ το χρόνο, ο καθένας, όσα μια μεσαία επιχείρηση δηλαδή, που αν έχει κέρδη ετήσια όσα τα οδοιπορικά ενός, θεωρείται μια αξιοπρεπής, υγιέστατη εταιρεία. Και δημιουργεί και καμιά 50αριά θέσεις εργασίας. Το λέω για την περίπτωση που αναρωτιέστε γιατί δεν υπάρχουν επιχειρήσεις στην Ελλάδα, γιατί η ανεργία των νέων κοντεύει 40%.

Πιο πάνω, προς τη Βόρεια Ελλάδα, τα πράγματα γίνονται λίγο πιο ευτράπελα, για να χαμογελάσουμε και λιγάκι. Ένα επιμελητήριο βάζει στα έξοδά του, όπως ανακάλυψε ένας παρατηρητικός blogger στη «Διαύγεια», τα ποσά που πλήρωσε για αμοιβές και μπλουζάκια σε μια διαφημιστική εταιρεία για να «μην πληρώνει, μην πληρώνει» στα διόδια και να βλέπουμε εμείς στην τηλεόραση το κίνημα να εξαπλώνεται στην Πιερία. Τις ίδιες μέρες το δικό μας σωματείο ανακοίνωσε τα αποτελέσματα της περσινής χρήσης, όπου διαβάζουμε έξοδα 4 εκατομμυρίων ετησίως για μισθούς διοίκησης, αμοιβές τρίτων, ταξίδια, εκδηλώσεις. Ούτε το ξέρουμε καν, κι αν το ξέρουμε μας φαίνεται τελείως φυσιολογικό να έχει ένα σωματείο εργαζομένων 4 εκατομμύρια έξοδα το χρόνο, όσο μια μεσαία επιχείρηση. Την ίδια εβδομάδα πάντα, μάθαμε για 3.000 πλαστές άδειες «αιμοδοσίας» που στοιχίσαν μερικές εκατοντάδες χιλιάδες στο δημόσιο και οι υπεύθυνοι τιμωρήθηκαν με 6 μέρες αργία για να μπορούν να κάνουν καλύτερες πασχαλινές διακοπές. Μάθαμε ακόμα ότι σε ένα μεγάλο νοσοκομείο της Αθήνας, το 2009 το κόστος των ορθοπεδικών υλικών ήταν 18 εκατομμύρια, το 2010 9,5 και φέτος μπορεί να πέσει και στο ένα. Αυτά όλα ήταν ειδήσεις μόνο της τελευταίας εβδομάδας. Που κατά έναν περίεργο τρόπο δεν αναδεικνύονται ποτέ όσο το σατανικό μνημόνιο και, κυρίως, ποτέ δεν συναρθρώνονται σε μια ενιαία εξέγηση της πραγματικότητας. Αυτή, όμως, είναι η πραγματική εικόνα του ελληνικού κράτους και το

πραγματικό πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας. Οργανωμένα συμφέροντα μέσα και στις παρυφές του κράτους κερδίζουν αδιαφανώς προσόδους και προνόμια, ιδιοποιούμενα το δημόσιο χρήμα. Δεν είναι το πρόβλημά μας οι δημόσιοι υπάλληλοι, το πρόβλημά μας έχει όνομα, λέγεται κομματοκρατία. Οι ίδιοι άνθρωποι με διαφορετικές σφραγίδες, άλλοτε ως κομματικά στελέχη, άλλοτε συνδικαλιστικά, άλλοτε ΔΕΚΟ, άλλοτε τοπική αυτοδιοίκηση, άλλοτε κρατικοί λειτουργοί, άλλοτε επαγγελματικοί εκπρόσωποι, είναι το πολυπληθές στρώμα των Διαχειριστών, αυτοί που ελέγχουν τους διακόπτες της ροής του δημόσιου χρήματος. Γι' αυτό το κόστος της κρατικής γραφειοκρατίας είναι τριπλάσιο από την υπόλοιπη Ευρώπη, δεν υπάρχουν λεφτά για δημόσιες επενδύσεις και κοινωνικές δαπάνες, συμπίεζεται ο ιδιωτικός τομέας, αυξάνεται η ανεργία και εντέλει το σύστημα χρεοκοπεί γιατί το κόστος αναπαραγωγής του συνεχώς μεγαλώνει.

Το ελληνικό μοντέλο ανάπτυξης εξαντλήθηκε. Λίγες επιχειρήσεις, λίγοι εργαζόμενοι σε εξωστρεφείς τομείς, πολλοί άνθρωποι εκτός παραγωγικής διαδικασίας, πολλοί μισθοί στο δημόσιο που δεν αντιστοιχούν σε χρήσιμες εργασίες, πολλοί αυτοαπασχολούμενοι που οι μισοί απ' αυτούς επιβιώνουν με τη φοροδιαφυγή και την εισφοροδιαφυγή. Η ελληνική κοινωνία χρειάζεται επαναπρογραμματισμό μοντέλου και αυτό πια το συνειδητοποιούν όλοι. Το μεγαλύτερο εμπόδιο, όμως, για να προχωρήσουμε είναι οι Διαχειριστές. Αυτό το νέο κοινωνικό στρώμα που σχηματίστηκε τις τελευταίες 2-3 δεκαετίες, που συνδιαχειρίζεται κρατικές επιχειρήσεις, διανέμει τα ΚΠΣ, διοικεί τους συνεχώς περισσότερους δημόσιους «φορείς», τζογάρει το χρήμα των ασφαλιστικών ταμείων, εισπράττει διόδια από τη διαπλεκόμενη επιχειρηματικότητα, συνδέεται με τα ΜΜΕ, καταλαμβάνει τις προνομιούχες θέσεις που συνεχώς αυξάνονται, με συνεκτικό ιστό την κομματική οργάνωση. Διακομματικοί εκπρόσωποι του πελατει-ακού κράτους, ξέροντας μόνο τον παρασιτισμό ως πηγή εσόδων, δεν μπορούν καν να φανταστούν μια κοινωνία που μπορεί να ζει καλά, αυτόρκης, επειδή παράγει. Υπονομεύουν κάθε αλλαγή και υιοθετούν ως ρητορική τους την πλησιέστερη «γλώσσα» προς το μοντέλο που τους συντηρεί: τη γλώσσα των πεθαμένων καθεστώτων της κρατικής οικονομίας του «υπαρκτού σοσιαλισμού». Είναι οι «φίλοι του λαού», όσοι είναι αντίθετοι είναι ασφαλώς προδότες, όργανα του ιμπεριαλισμού, πράκτορες ξένων δυνάμεων. Γιατί το κράτος είναι του λαού και λαός, ως γνωστόν, είναι οι ίδιοι. Έτσι εξηγείται το σουρεαλιστικό φαινόμενο, από το ένα άκρο του φάσματος ως το άλλο, όλοι, δεξιοί και αριστεροί, πολιτικοί και συνδικαλιστές, να μιλάνε την ίδια γλώσσα, με τα ίδια κλισέ, την κομματική γλώσσα της Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Γερμανίας του 1970.

Το ατύχημα είναι ότι η ιστορία έχει αποφανθεί εδώ και 25 χρόνια. Το οικονομικό τους μοντέλο είναι το πιο αντιπαραγωγικό, το πιο διεφθαρμένο, το πιο άδικο. Για τους 750.000 άνεργους, για τις εκατοντάδες χιλιάδες νέων που δεν μπορούν ούτε καν να μπουν στην παραγωγή, για τα εκατομμύρια των ανθρώπων που θέλουν στον ιδιωτικό ή το δημόσιο τομέα απλώς να κάνουν τη δουλειά τους και να ζήσουν απ' αυτή, η γλώσσα του συνδικαλισμού των 32 εκατομμυρίων είναι η γλώσσα του συστήματος, η γλώσσα της εκμετάλλευσής. **■**

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπιλή

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης: Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Τεχνικός Διευθυντής Βάσιος Σιντσιρμάς

Αρχισυντάκτες Γιάννης Νένης, Δημήτρης Μαστρογιαννίτης

Υπεύθυνος Υλης Τάκης Σκριβάνος

Συντακτική ομάδα: Ν. Αργυροπούλου, Π. Δούκας, Α. Λαζόπουλος, Κ. Ρήγος, Δ. Φύσσας, Σ. Στασινός, Γ. Κυρίτσος, Α. Τσέκερης, Μ. Μηλάτος, Π. Μένεγος, Δ. Αναγνώστου, Α. Μποζώνη, Γ. Τζιτζιλάκης, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Πανόπουλος, Μ. Κοντοβά, Ν. Γεωργελέ, Γ. Βαλλιαντάς, Σ. Τριανταφύλλου, Δ. Τριανταφύλλου, Α. Καλοβυρνάς, Γ. Κωνσταντινίδης, Ν. Γεωργιάδης, Γ. Δημητράκοπουλος, Ευτ. Παλλήκαρης, Β. Γρυπάρης, Μ. Τσιτσίνης, Μ. Ζουμπουλάκη, Γ. Ιωάννου, Γ. Κρασσάκοπουλος, Μ. Λιοναράκη, Σ. Σφυρή, Σ. Κραουνάκης, Μ. Λεάνης, Ν. Ζαχαριάδης, Π. Μανδραβέλης, Σ. Ο. Κυπριωτάκη, Μ. Πιτένης, Γ. Παυριανός, Θ. Μήνας, Κ. Παναγοπούλου, Α. Χουρμούζη, Στ. Χαραμή, Τζ. Διαμαντοπούλου, Α. Αλ Σάλεχ, Ι. Μηλάτσου, Κ. Γιαννακίδης, Σ. Καρά, Β. Γραμματικογιάννη, Δ. Παπαδόπουλος, Ε. Παπαδάκης, Α. Καρανικολού

Γραμματεία Σύνταξης: Γεωργία Σκαμάγκα info@athensvoice.gr

ΑΤΕΛΙΕ: Μορφούλα Βογιατζόγλου, Αντιγόνη Γραμμένη, Sotos Anagnos
Διόρθωση κειμένων: Δήμητρα Γκρούς, Δήμητρα Αρβανιτάκη
Εικονογραφήσεις: Νεκτάριος Σταματόπουλος, Smart art@athensvoice.gr
Φωτό: In Time, Ideal Images, Αλ. Βλάχος (Action Images)
Κ. Αμοιρίδης, Στ. Ανδριώτης, Α. Κούρκουλος, C. Makkos, Στ. Καλησπέρης, Μάρω Κουρή, Damien Argi, Α. Φιλίππιδης, Θ. Σταμάτης, Π. Βουμβάκης, Τ. Βρεττός, Β. Georgousis, Στ. Ρόκκος

Διαχείριση Web: Βαγγέλης Κορωνάκης vkoron@athensvoice.gr
A.V. Web Crew: Βερένα Κέκελου, Γιάννα Σαββούρα, Αρτεμης Φύσσα

Διευθυντής Εμπορ. Ανάπτυξης: Νίκος Τσουανάνος
Υπεύθυνος Διαφήμ. Τμήματος: Ρουμπίνη Καλλιόνη-Pavarotti
Key Account Managers: Βερονίκη Χαριτάτου-Γκονζάλες, Αναστασία Μπαφούνη

Direct Market Manager: Βασίλης Ζαρκαδούλας
Υπεύθυνος Τμήματος: Μιχάλης Κούβελας
Direct Market: Γιώργος Απέργης, Ιωάννα Μπούσου, Νίκος Δαμδημόπουλος, Δημήτρης Καραμάρης, Νώντας Νταμπάνης
Συντονισμός Διαφήμισης: Δήμητρα Χιώτη
Υποδοχή Διαφημιστικής Αγοράς & Direct Market: Μαρία Αυγερινού ads@athensvoice.gr

Project Manager: Μάρω Ζήνα

Διεύθυνση Λογιστηρίου: Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο: Σωτηρία Ψυχογιού, Ασπασία Χοβαρδά, Έλενα Βενεκά

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση: «Η Καθημερινή ΑΕ»
Διανομή: City Promotions

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούνη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617. 369 / Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

ATHENS

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο: μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

